

KASIM-2012

Eğitim İş

EĞİTİM VE BİLİM İŞGÖRENLERİ SENDİKASI

YAŞASIN CUMHURİYET

■ EĞİTİM VE BİLİM İŞGÖRENLERİ SENDİKASI BÜLTENİ

Kasım 2012

Sahibi: Veli Demir (Genel Başkan)

Genel Yayın Yönetmeni: Barış Dündü (Basın Yayın Sekreteri)

Dilek Yurdugül (Genel Mali Sekreter)

Grafik-Tasarım: Hakan Çelikarslan

Baskı:

29 Ekim 2012'de Cumhuriyet Bayramına katkı sunan parti, dernek, sendika, aydın, sanatçı ve halka ve Cumhuriyetçi, devrimci yazarların onurlu duruşlarına saygıyla....

gericiliğe, bölücülüğe ve ırkçılığa karşı aydınlık dayanışma

GENEL MERKEZ: Ataç 2 Sokak 43/4 Kızılay - ANKARA

İletişim: 0 312 434 12 06

e Posta: iletisim@egitimis.org.tr

Veli Demir

Genel Başkan

YAŞASIN CUMHURİYET

Mustafa Kemal Atatürk'ün önderliğinde kurulan Türkiye Cumhuriyeti'nin kuruluşunun 89. yıl dönümünü, Cumhuriyete ve kurucusu Büyük Önderimize duyduğumuz saygı ve sevgiyle kutluyoruz.

Çağdaş, demokratik ve laik bir hukuk devleti olan Türkiye Cumhuriyeti'nin temelleri 19 Mayıs 1919'da atılmış, 23 Nisan 1920'de ulusal egemenlik anlayışı kabul edilmiş, 29 Ekim 1923'te en büyük devrimimiz olan Cumhuriyetimiz ilan edilmiştir. Cumhuriyet; ümmetçilik yerine ulusçuluğu, kulluk yerine yurttaşlığı, gericilik yerine çağdaşlığı seçenlerin kurduğu bir rejimdir. Ancak bugün demokrasiyi amaç değil, kendi ümmetçi anlayışlarını gerçekleştirmek için araç olarak gören anlayış işbaşındadır. Bu anlayış emperyalist güçlerin de desteğiyle, Lozan Antlaşması'yla elde edilen kazanımları bugün pervasızca yok etmeye çalışmaktadır. Cumhuriyetin temel nitelikleri tartışmaya açılmakta, üniter devlet yapısı hedef alınmakta, başta Öğretim Birliği ilkesi olmak üzere devrim yasaları çiğnenmekte, Atatürk ilke ve devrimleri doğrultusunda oluşturulan çağdaş bilim ve eğitim hedefi terk edilmekte, Türkiye, karanlığa doğru sürüklenmektedir. Siyasi iktidar, 4+4+4 gerici eğitim sistemi ile asli hedefinin, cumhuriyetle hesaplaşmak, ulusal düzeydeki eğitimi tamamen cemaatlerin kontrolüne ve piyasa koşullarına sunmak olduğunu ortaya koymuştur.

89 yıl önce Türkiye Cumhuriyeti'nin kuruluşunu içlerine sindiremeyen emperyalist güçler, bugün taşeron terör örgütleriyle ülkemizi bölmeye çalışmaktadır. Emperyalizmin bir dediğini iki etmeyen siyasi iktidar ise ülkeyi bölmeye çalışan terör örgütüyle müzakere masasına oturmakta, mutabakat metinleri imzalanmaktadır.

Eğitim-İş olarak diyoruz ki; içeride ve dışarıda ülkemizi bölme hayali ile avunanlar, dün olduğu gibi bugün de hayal kırıklığına uğrayacaklardır. Cumhuriyetin 89 yıl önce kendilerini kölelikten kurtarıp yurttaş konumuna yükselttiğini unutanlar ve bölücü terör örgütü asla amacına ulaşamayacaktır.

AKP iktidarının son on yılda uyguladığı basiresiz dış politika ile Türkiye, adeta ABD'nin taşeronluğuna soyunmuş, Ulusal Kurtuluş Savaşı'yla emperyalizme diz çöktürmüş olan bu topraklar emperyalizmin üssüne dönüştürülmüştür. Suriye'nin işgali çerçevesinde hazırlanan senaryolar birer birer yaşama geçmekte, Türkiye emperyalizmin koçbaşı olarak savaşa sokulmak istenmektedir.

Ulu Önder Mustafa Kemal Atatürk'ün "en büyük devrimim" dediği laik Türkiye Cumhuriyeti'ne içten ve dıştan yönelebilecek tehditlere karşı, bugün her zamankinden daha dikkatli ve uyanık olmak zorundayız.

İçten ve dıştan gelen gerici, bölücü ve yıkıcı tehlikelere karşı Ulusumuz, bugüne kadar olduğu gibi bundan sonra da birlik ve beraberlik içinde olacaktır.

Eğitim-İş, tam bağımsızlık ve ulus egemenliğine dayanan; laik, demokratik, sosyal hukuk devleti olan Türkiye Cumhuriyeti'ni, üniter devlet yapısı içinde korumaya ve sonsuza kadar yaşatmaya kararlıdır. Atatürk'ün ve onun kurduğu Cumhuriyetin eğitim çalışanları olarak biz her türlü tehlikenin farkındayız. Yetiştirdiğimiz Türk gençliğini de bu konuda uyanık tutmak asli görevlerimizden biridir. Bundan hiç kimsenin kuşkusu olmasın.

Cumhuriyetimizin kurucusu Ulu Önder Mustafa Kemal Atatürk'ü saygıyla anıyor, tüm ulusumuzun 29 Ekim Cumhuriyet Bayramı'nı kutluyoruz.

Vatan ve Cumhuriyet İçin Halk Buluşması

Sendikamızın da aralarında bulunduğu 40'ın üzerinde demokratik kitle örgütünün düzenlediği, "Vatan ve Cumhuriyet İçin Halk Buluşması" nda onbinlerce vatandaş Ulus'taki Birinci Meclis Binası önünde, toplandı.

Sendikamızın Malatya, Antep, Hatay, Adana, Mersin, Konya, Denizli, Eskişehir, Balıkesir, Kırklareli, Manisa ve İstanbul örgütlerinin Ankara'ya girişi engellendi. Buna rağmen Eğitim-İş'in yüksek katılım sağladığı yürüyüş için Ulus'un Opera girişi ve Ulus'a gelen ana arterler, TOMA'larla kapatıldı. Alana gelen gruplar, davullarla alkışlarla karşılandı. Katılımcıların "Mustafa

Kemal'in Askerleriyiz", "Halkız, güçlüyüz, Atatürkçüyüz", "Ulusal Bayramlar onurumuzdur, engellenemez" sloganları attığı alan, kırmızı beyaz bayraklarla donatıldı. Eğitim-İş bayrakları da Türk bayraklarının yanında yer aldı.

Ulus Meydanı ve bağlantılı tüm ana cadde ve alanları hınca hınç dolduran onbinlerce vatandaşın Anıtkabir'e yürümek istemesi üzerine polis biber gazı ve tazyikli suyla müdahale etti. Polisin tüm sert müdahalesine rağmen, 7'den 70'e alanı dolduran vatandaşlar kurulan barikatları aşarak, Anıtkabir'e yürüyüşe geçti.

Biz Cumhuriyeti böyle kutladık

Cumhuriyet Bulvarı ve Hipodrom Caddesi üzerinden Tandoğan'a ulaşan gruba, trafikte bulunan araçlar da kornalarla destek verdi.

On binlerce kişiden oluşan grubu, Anıtkabir'in girişinde rengarenk araçlarıyla Türkiye'nin dört bir yanından gelen Vosvosçular karşıladı.

Genel Başkanımız Veli Demir, yürüyüş sonrasında yaptığı açıklamada, Ankara'ya gelerek kutlamaya katılmak isteyen üyelerimizin seyahat haklarının kısıtlandığını söyledi. 12 ilden yola çıkan otobüslerin durdurulduğunu belirten Demir, konuya ilişkin suç duyuru-

rusunda bulunulacağını bildirdi. "Ulusumuzu bayramları da dahil her konuda böldüler, ama bizler birlikte bütünlükten yanayız" diyen genel başkanımız;

"İktidarlar ortaklıkları kurumsallaştırdı. Bunlar ise farklılıkları kurumsallaştırdılar. Türk Ulusunu darmadağın ettiler. Camilerini, kahvelerini, okullarını şimdi de bayramlarını bölüyorlar. Habur'dan girenlere çadır mahkemeleri kurup devlet töreni yapanlar, Cumhuriyet Bayramı'nı kutlamak ve Atatürk'e saygısını sunmak isteyenlere terörist muamelesi yapıyorlar" dedi.

Antalya
gecesi ışık şehir

*Atatürk diyor ki; Tam bağımsızlık denildiği zaman, doğal, siyasal, mali, adli, askeri,
kültürel
ve her alanda tam bağımsızlık anlaşılır.
Bağımsızlıktan yoksun bir ulus, uygar insanlık karşısında uşak olmaktan kurtulamaz.
Bilelim ki, milli benliğini bilmeyen milletler başka milletlerin avıdır.
Ulusun bağımsızlığını, yine ulusun kesin kararı ve direnişi kurtaracaktır.
Ben yaşayabilmek için, kesin olarak bağımsız bir ulusun evladı kalmalıyım.*

Atamızın yolundayız

*Atatürk diyor ki; Cumhuriyet, düşüncesi hür, anlayışı hür, vicdanı hür nesiller . ister.
Ey yükselen yeni nesil! İstikbal sizindir. Cumhuriyeti biz kurduk, onu devam ettirecek sizlersiniz.
Cumhuriyet düşüncede, bilgide, sağlıkta güçlü ve yüksek karakterli koruyucular ister.
Cumhuriyet, demokratik idarenin tam ve mükemmel bir ifadesidir. Bu rejim, halkın gelişimini ve yükselişini sağlayan, onlardan esirlik, soysuzluk, dalkavukluk hislerini uzaklaştıran bir yoldur.
Cumhuriyetimizin dayanağı Türk toplumdur.
Cumhuriyet, fikir serbestliği taraftarıdır. Samimi ve meşru olmak şartıyla her fikre hürmet ederiz.
Cumhuriyet fazilettir.*

ATAOL BEHRAMOĞLU

29 Ekim kutlamaları öncesinde yayımlanan “Cumhuriyet Yasaklanamaz” başlıklı Cumartesi yazımın bitiş cümleleri şöyleydi:

Korkmayalım! Yürekli olalım!

Cumhuriyet düşmanlığına boyun eğmeyelim!

Cumhuriyet yasaklanamaz!

Cumhuriyete konulan yasak sıradan bir yasaklama değil; daha çok demokrasi, daha çok özgürlük, daha çok insan olmak için geleceğe yürüyüşümüzde; önümüze konulmuş olan gerici bir barikattır.

Bütün gerici b r katlar gibi, kararlı, onurlu, bilinçli bir y r y    n önünde dağılıp parçalanmaya mahk mdur.." O gün Ankara'da, Ulus'ta, sonsuzluğa kadar yaşamasını dilediğim ölümsüz anıtın hemen önünde, basına ve konu macılara ayrılmış otobüsün içinde konuşma sıramın gelmesini beklerken tanık olduklarım, beklentilerimin ve umutlarımın da ötesindeydi... Dı arıdaki topluluğun içinde, biber gazı ve basınđlı su saldırısından nasibini fazlasıyla alan e im, bu saldırılar sonrasında bulu up Mustafa Kemal'e doğru y r y  e geçtiğimizde izlenimlerini anlatırken "Polis barikatına doğru yürüyenler arasında  ıldırmı  gibi gençler vardı..." dedi...

O günden bu güne aklımdan çıkmayan bu “çıldırılmış gibi gençler...” sözünün altını çiziyorum...

Çünkü, kendimi de en başta katarak söylüyorum, bugün bu ülkede yaşanmakta olan baskı, yalan, şiddet ve adaletsizlik ortamı, hangi yaşta olurlarsa olsunlar, namuslu, vicdanlı, kimlikli, özgür ruhlu insanları çıldırma noktasına getirdi...

Eğer gençlik çıldırma noktasına gelmişse, buna neden olanlar korkmalıdır...

Ve zaten korkuyorlar da..

Bu ülkede yaşanmakta olan kötülüklerin baş sorumlu olan kişi, polisin görevini yapmadığını iddia ediyor.

İstediği, bir ulusal bayramı kutlamak için bir araya gelen, genç, yaşlı, çoluk, çocuk, binlerce, on binlerce, yüz binlerce, tüm ülke ölçüsünde düşünüldüğüne milyonlarca insanın panzerlerin altında ezilmesi, taranması, katledilmesi, yok edilmesi olmalı...

Kin ve nefret söyleminin sahiplerinden başka bir şey zaten beklenemezdi ve beklemek de abes olur...

O gün Ankara’da yapmaya hazırlandığım konuşmaya, 93 yıl önce, İzmir’in 15 Mayıs’ta düşman askerince işgalinin hemen sonrasında 23 Mayıs 1919’da gerçekleşen görkemli Sultanahmet Mitingi’ni anarak başlayacak ve sözlerimi Halide Edip’in o mitingdeki konuşmasından unutulmaz bir cümleyle sürdürecektim: “Vatan behemehal kurtulacaktır..”

Orada yapamadığım konuşmamın son cümlelerini buradan söyleyeyim:

Vatan, bu ülkenin tepesine çöreklenmiş gerici, karanlık, emperyalizm işbirlikçisi güçlerden behemehal, mutlaka, kesinkes kurtulmalıdır ve kurtulacaktır...

Hiçbir barikat, bu öfke, bu inanç, bu bilinç, bu özveri, bu cesaret, bu kararlılık selinin önünde duramaz ve durmaya da yeltenmemelidir...

bir gün mutlaka

A. Behramoğlu

*Bir gün mutlaka yeneceğiz,
ey ithalatçılar, ihracatçılar,
ey şeyhülislam!
Bir gün mutlaka yeneceğiz! Bir gün mutlaka yeneceğiz!
Bunu söyleyeceğiz bin defa!
Sonra bin defa daha, Sonra bin defa daha,
çoğaltacağız marşlarla*

dün, sonun başıydı

*Dün, Sonun Başıydı...
Daha bir gün önceden elinde çiçek olanı yakaladılar..
Anıta çiçek koyacak ne de olsa..
Bomba yerleştirse bu kadar olur..
Nefret yolları kesti...Kin barikattı..
Ankara'ya giden bütün yolları tuttular..
Elinde bayrağı ile Cumhuriyetin kuruluş gününü kutlamak için yaya yollara düşenleri alıp götürdü, cumhuriyet düşmanı..
Zulüm oradaydı..
Atatürk anıtının önünde cumhuriyet marşlarını söyleyenlerin gözüne biber gazı sıktılar, yıkım birlikleri..
Sussunlar diye...Ama..
Tarih defterinde düne bir işaret koyun...
29 Ekim 2012..
Dibe vuruştan sonra, yüzeye çıkıp alınan ilk nefes gibi... Çünkü faşizmin gıcırdayan dişleri bütün çirkinliği ile engellemek istese de..
Panzerler, helikopterler, coplar, biber gazları ile Cumhuriyet ve Cumhuriyet sevdalıları arasına girmek istese de...*

BEKİR COŞKUN

*Milyonlar oradaydı...
13 yaşında Elif..
Babası orman işçisi olduğu için büyükannesi ile geldi...Küçük bir bayrak elinde..
O Cumhuriyeti işte..
...
Bayrağını ağzına almıştı..
Alkışlamak istedi; dizlerini birbirine vurarak yaptı bunu.. 2004'te mayında kalmıştı iki eli..
Olmayan ayakları ile oradaydı..
Cumhuriyeti işte o...

Düne bir işaret koyun... Kırılma noktası dersiniz... Artık hiçbir şey eskisi gibi olmayacak. Göreceksiniz...
Üniversitesini, yargısını, ordusunu, medyasını, sermayesini, sendikalarını, kurumlarını, kavramlarını, ilkelerini yok ettiklerini sandıkları Cumhuriyetin en büyük gücü, o "damarlardaki asil Cumhuriyet kanı" dün oradaydı..
Dibe vuruştan sonraki ilk nefesti sanki...

Unutmayın...
Dün, sonun başıydı...*

Cumhuriyet 30 Ekim 2012

MEHMET FARAÇ

29 Ekim 2012 Pazartesi bir milattır

29 Ekim sabahı Aydınlık dostu arkadaşlarım Tayfun, Esra ve Cem ile Ankara ya doğru giderken. Sonbahar hüznünün köhne gölgeler yarattığı çıplak dağları izledim...

Sararmış yapraklarıyla altın işlemeli bir gerdanlığı andıran ormanları, uzaklardaki ahşap evleri, sanki yalnız kalmışçasına duran köyleri... Yani kısacası yaşadığımız toprakları vatan yapan diyarları...

Açık söyleyeyim; bir umuda bir dirence doğru yol alırken aklımda vatanla ilgili kaygılar da taklalar atıyordu; Bu millet uyanır mı acaba diye?..

Ulus'taki Birinci Meclis binasına doğru yürürken de aynı sorular aklımdaydı. İşte bu kaygının yarattığı telaşla bir an önce meydana ulaşmak ve yol boyu aklımlı kurcalayan o soruya yanıt bulmak istiyordum... Sabah henüz 9.30'du ve meydanda binlerce yurttaş vardı... Miting otobüsünün üzerine çıktığımda müthiş bir heyecana tanıklık ettim. ADD Genel Başkanı Tansel Çölaşan ve TGB Genel Başkanı İlker Yücel heyecanlıydı...

Az sonra otobüsün içinde DSP Genel Başkanı Masum Türker'i, Birleşik Kamu-iş Genel Başkanı İsmail Tutoğlu'nu, Eğitim-İş Genel Başkanı Veli Demir'i ve Cumhuriyet Kadınları Derneği Genel Başkanı Şenal Sarıhan'ı da gördüm...

Ulusal Kanal yönetmeni Adnan Türkkan canlı yayın telaşındaydı. Halil Nebiler konukların peşindeydi.

İşçi Partisi Genel Başkan- vekili Hasan Basri Özbey ile CHP Mersin Milletvekili İsa Gök, otobüsün üzerinden Ulusal'ın canlı yayınına katıldılar. Beni de yayına aldılar, gözlemlerimi aktardım,

Ulus'taki kitle 100 bine yaklaşınca belli ki ülkeyi yönetenlerin telaşı arttı... Polis durup dururken halka gaz ve su sıkı; hiç yokken gerginlik yaratıldı. Otobüsün içindeki herkes nefes alamaz hale geldi. Oysa o an yüz binler zaten tek yürekti... Bir millet uyanı!..

İşte polisler o gereksiz müdahalesiyle yolda ve meydanı da dirençle duran on binlerce insanı değil, polis provokasyonunu televizyondan izleyen yurttaşları da harekete geçirdi.

Ulus'taki aydınlanma direnci bir anda Fırat'ın, Dicle'nin sularına dönüştü ve yüz binlerce insan Ulus'tan Ankara'nın bağrına doğru yürümeye başladı.

Tansel Çölaşan, Masum Türker, Ataol Behramoğlu'yla kol kola, yürümekte zorlanarak coşku seli halindeki kitlenin içinde, Anıtkabir'e doğru ilerlemeye çalıştık. Kitle Anıtkabir'e ulaştığında kortejin sonu Ulus'taydı... Anıtkabir tam anlamıyla mahşer yeri gibiydi...

Her zamanki gibi açık ve abartmadan yazıyorum; yaşamım boyunca böylesine bir insan selinin Anıtkabir'in her santimetre toprağını bu kadar hınca hınç doldurduğunu görmedim... Anıtkabir avlusu tıklım tıklımdı. On binlerce insan kalabalık yüzünden Aslanlı Yol'a bile ulaşamadı.

Ankara'da bir milyonu aşkın insanın Ulus-Anıtkabir arasında bir aydınlanma denizi yaratması, İstanbul'dan Ankara'ya giderken aklımlı kurcalayan soruya da müthiş bir yanıt verdi...

Evet; AKP'nin rejimi yavaş yavaş dönüştürme operasyonuna karşı bir millet uyanmıştı...

O yüzden artık Türkiye'nin geleceğiyle ilgili tartışmalar ikiye bölünmüştür... 29 Ekim'den önce... 29 Ekim'den sonra...

"29 Ekim 2012 Pazartesi", Türkiye'nin bundan sonraki geleceğiyle ilgili de bir milattır!.. Bu böyle biline...

özet

Cumhuriyet demek, laiklik demektir.
Cumhuriyet demek, tam bağımsızlık demektir.
Cumhuriyet demek, eğitim birliği, çağdaş eğitim demektir.
Cumhuriyet demek, akılcılık ve bilimsellik demektir.
Cumhuriyet demek, çağdaşlık demektir.
Cumhuriyet demek, ulus devlet demektir.
Cumhuriyet demek, devletin birlik ve bütünlüğü demektir.
Cumhuriyet demek, irticaya da etnik bölücülüğe de karşı çıkmak demektir.
Cumhuriyet demek, birey olmak demektir.
Cumhuriyet demek, devrimcilik demektir.
Cumhuriyet demek, tarih ve dil bilinci demektir.
Cumhuriyet demek, aydınlanma demektir.

....

Özet:

Cumhuriyet demek; Atatürk demektir.

...

*Kırmızıbeyaz bir devrim
marşlarla, şarkılarla, inançla ve inatla sokaklardan hayata..*

cumhuriyete layık olmak

Bu ülkede kim ki Cumhuriyet'i kendine layık görmemektedir, kendisi Cumhuriyet'e layık değildir. En başka Üç Tarz-ı Siyasetin Panislamcı ve İslam'a kesimi, kesinlikle Cumhuriyet'e layık değildir. Kim ki aşağılamak için Cumhuriyetin önüne Kemalist sıfatını koymaktadır, Cumhuriyet'e kesinlikle layık değildir. Kim ki ısrarlı bir şekilde ve utanmadan "Kemalist Cumhuriyet, Müslüman dindarları, gayrimüslimleri, Kürtleri, Alevileri, köylüleri ezmiş ve ötekileştirmiştir" demektedir, Cumhuriyet'e hiç mi hiç layık değildir.

Ancak, 2013 yılında 90 yaşına girecek olan Cumhuriyet'in İslamcılardan, Panislamistlerden başka samimi, inançlı, yeminli ve sürekli beğenmeyi ve düşmanı yoktur.

Neo-muhafazakârlar, neo-liberaller, müflis ve miadı dolmuş solcular gibilerin hepsi dönemsel düşmanlardır. Bunlar arasında bazı müflis ve miadı dolmuş solculara içtenlikle acırım: Aileleri, yaşamları yani biyografileri yüzünden cumhuriyet karşıtı ve düşmanı olmuşlardır. Dedeleri, babaları ve kendi kusurlu geçmişleri yüzünden cumhuriyetle hesaplaşmak, ona hesap sormak, ondan intikam almak isterler. Öykülerini ve gerekçelerini çok iyi bilirim, ama terbiye gereği, açılmamam.

Çıkar ve para karşılığı olarak cumhuriyet karşıtlığı ve düşmanlığı yapan sefil toplumlara, tutmalara, yandaşlara, kuyruklara ve ücretli askerlere gelince, bunları adam sınıfından saymam.

Eğri oturup doğru konuşalım.

*Her şehirde her yaşta insan
Cumhuriyeti kuranlara teşekkür etti ve yemin etti koruyacağına.*

ÖZDEMİR İNCE

Aydınlık, 29 Ekim 2012

FİKRET OTYAM

ankara'da yüzbinler yürüdü

Atam bana bakıyor bu can da onun baktığı yere; yerde/ gökyüzünde bir Türkiye haritası, herbir yer kıpır kıpır, kıpır kıpır “Ata’nın askerleriyiz” haykırırları yeri göğü inleten! Ata’nın gözleri buğulandı başını çevirdi görmeyeyim diye... Ağlıyordu...

29 Ekim senin Cumhuriyet Bayramında ülken coştı taşı, lütfen şaşırma paşam, toplantılar, anıtına çelenk koymalar falan yasaklandı, sonra bu yasaklar hafifletildi bir karmaşa; coşkunlar şaşkın, imam hatipli başbakan, Ankara Valisi’ne ‘esnek ol’ diyen Köşk’e kapalı olarak ‘çift başlı yönetim olmaz’ dedi ve anında da yanıtını aldı, ‘her şeyin başı benim’e getirdi!

EY AZİZ ATATÜRK’ÜM BU NASIL SEVGİ, BU NASIL SAYGI, BU NASIL SANA İNANMAK, BU NASIL SANA GÜVENMEK GÖRDÜN, YER GÖK İNLEDİ, GÜNDÜZ YETMEDİ, GECE SANKİ GÜNDÜZ OLDU MEŞALELERLE, BU BİR TARİHİ DERSTİ KARŞITLARINA!

....

İşte sizin anladığınız Türk genci ve Türk gençliği, polisin en acımasız davranışıyla, adam deviren tazyikli suyuyla, biber gazı ve bombasıyla savaşmakta Atam, müsterih ol da deyiverdim...

Baktım, gökyüzünde ışıklar saçarak süzülüp gidiyor, el salladım, el salladı...

“OTYAM AMCA”

Aydınlık, 29 Ekim 2012

ÖMER BEDRETTİN UŞAKLI
akdeniz'e doğru

*Eğilmez başımıza taç yaptık hürriyeti,
Zaferle kalbimize yazdık Cumhuriyeti...*

*Sakarya'dan su içtik o çelik süngülerle,
Yuvaları dağılmış bir avuç yılmaz erle.*

"Hedef Akdeniz, asker!" diyen parmağa koştuk...

*Yol gösterdi göklerden bize binlerce yıldız,
Kıpkızıl ufuklardan taşı al bayrağımız.*

*Koştuk aslanlar gibi kükreyip dağdan dağa
Canavarlar dışinden vatani kurtarmağa.*

*Sakarya'dan su içtik o çelik süngülerle,
Yuvaları dağılmış bir avuç yılmaz erle.*

*Eğilmez başımıza taç yaptık hürriyeti,
Zaferle kalbimize yazdık Cumhuriyeti...*

suskunlar ülkesinde cumhuriyet bayramı

Bayram coşkusunu engelleme girişimleri, şişik egoların arkasındaki titrek güven bunalımını sergiliyor. Biliyorlar ki, yok etmek istedikleri güzelliklerin yerine koyabilecekleri tek bir çakıl taşı bile yok. Bütün değerlerin hiçlendiği zannıyla ulusal bayramların da coşkusunu tümünden silmek isteyenler Cumhuriyetin yok edilmez ruhuyla yüzleşecek. Tepkisizlik kıpırdanınca kimyaları bozulacak.

Çünkü, Onlara sonsuz hareket imkanı veren güç, ülkenin atmosferindeki boyun eğmiş sessizliktir. Hüzün ve coşku sarmalındaki yurtseverlerin çığlığının ötesinde, kirli hava gibi siyah... Ağır sessizlik.

Cehaletin çağ ile hesaplaşmasının değişim sanıldığı bir karadelikten geçiliyor. Duvar olmuş vicdanların kulakları sağır eden suskunluğu...

Geçmiş, gün, gelecek, vefa, umut, sevgi, hepsi uçmuş...

Kapağı kapatılmış bir cadı kazanında mutlulukla yaşayanlar, boğaz kıyılarında, lazerli havayı fişeklerle bayram kutlayacak... Sonra bir çoğu yine ölü toprağına gömülüp suskun hayatlarına geri dönecek.

Seslenişler sessiz kalabalıklara...

Herşey olağanmış gibi yaşıyor, düşler aleminde pembe tebesümle uyuyorsunuz. Ülkenin aydınlık yürekleri çığlık çığlığa anlatacak, çağırarak sizi, yine duymayacaksınız. Suçlarını bilmeyen insanların ömürlerinden çalan tutsaklığa susacaksınız... Sahte deliller, tertipler, domino taşı gibi devrilecek, susacaksınız... Binlerce mahkumun hayati sınırları aşan ölüm oruçlarına susacaksınız...

Bir şeriat kreasyonu, ona böyle konuşabilme özgürlüğü veren insana nefret kusacak, susacaksınız...

Şeyhler, şıhlar, meczuplar ve yobazlar ortalığa saçılacak...

Kimi "7 yaşındaki kız el öpemez" diyecek... Kimi Anıtkabir'in tepesine kubbe yaptıktan söz edecek...

Kimi de islam peygamberine parti logolu kimlik bastırıp, Başbakanı oğlu gösterecek...

Siz yine susacaksınız...

Dünyanın gözbebeği sanatçımız, bir şiir paylaştı diye mahkeme ye çıkarılacak, susacaksınız... Vicdanlar iflas edecek... Tutsak babalar oğullarının cenazesine bile gidemeyecek, susacaksınız... Akşam Kürtlere çiçek atanlar, sabah oy kaygısıyla milliyetçi oluverecekler, susacaksınız.... Parti içindekiler bile virajlara yetişemeyip ters köşeye yatacaklar, ama siz yine susacaksınız...

‘Yurtta barış, dünyada barış’ esenliğinden ‘kindar ve dindar nesiller’ curcunasına geçilecek... Küresel rüzgarların önünde savrulanlar ülkenin bütün komşularını düşman edecek, susacaksınız...

Emperyalistlerin dünya paylaşımı uğruna savaş şarkıları söyleyecekler, susacaksınız... Bu çığırtkanlar, askerleri kurşun, bebekleri porselen zannediyorlar... Ama susmak en iyisi... Siz susun!

“İnşallah Şam’a gideceğiz ve Emevi Camisi’nde namaz kılacağız!” Diyenlerin ikinci valizlerinde ‘Oslo’ yazacak, siz tabii ki susacaksınız...

İnsanlara türkü söylemeyi yasaklayacaklar, susacaksınız...

Yola, suya, uçan kuşa vergi konulacak, susacaksınız... Rekor faizlerle dünyaya tahvil satan ülkemizin ekonomisi büyüyecek(!) Aman ses etmeyin, büyüsün. Ülkeyi işgal edenleri değil, bağımsızlık isteyenleri işgalci gösteren işporta filmlere gidin, eğlenin... Diziler ‘hayat’, düzenin eteklerine yapışmış yaldızlı boşluklar ‘sanatçı’ olacak, alkışlayacaksınız...

Tarihi simge olmuş meydanlar kimbilir hangi korkularla insanlara kapatılmak istenecek, susacaksınız... Devrimci çocuklarını anmak, mezarlarına çiçek koymak, ailelerine bile yasaklanacak, susacaksınız... Dağlar, ormanlar, kıyıları, madenler, çokuluslu devlerin rantı için yağmalanacak, susacaksınız... Terör kangreni “şehit haberleri yazmayın” fermanıyla çözülmeye çalışılacak, susacaksınız... Nerdeyse, hilesiz hiçbir sınav yapılmayacak, çocuklarınızın hakları, yarınları çalınacak, susacaksınız... Devletin resmi televizyon kanalında iktidar renginde yayın yapılacak, ulusal havayollarına ait uçaklara bazı gazeteler giremeyecek... Konuşmaya değmez, susun! Hele ki, olan bitenden hoşnutsanız... Ülkenin yarısı diğer yarısını yok sayacak, “yazıktır, yapmayın” bile demeyeceksiniz... Susacaksınız. Konuşmayın... susmaya devam edin. Sessiz bir eski zaman filminde hızlı çekimde koşuşturun... Ya hiçbir şeyin farkında değilsiniz... Ya hayatınızdan memnunsunuz... Ya da korkuyorsunuz...

Sonuç olarak duvar gibisiniz kardeşim.

Ama 364 gün susuyorsanız, 365.nci gün haketmediğiniz bayramları kutlamayın. Elbirliğiyle yarattığınız bu mor günler, ‘suskunların utanç çağı’ olarak tarihe geçti bile. Ama korkmayan, susmayan, asla pes etmeyen, aydınlık yürekli Cumhuriyet Çocukları da var... Ve bütün gücü ellerinde bulunduranlar, onların coşkusundan, dirençli umutlarından çok korkuyor. O kadar korkuyorlar ki, bitiremeyecekleri Cumhuriyet sevgisini biber gazı ile kucaklıyorlar.

Karanlığa teslim olmayan aydınlık yüreklerin Cumhuriyet Bayramı kutlu olsun.

**karanlığa teslim olmayan
aydınlık yüreklerin
cumhuriyet bayramı
kutlu olsun**

İLHAN İREM

Odatv.com 29.Ekim 2012

cephe genişliyor

CAN DÜNDAR

Aslında İçişleri Bakanı ile Ankara Valisi'ne teşekkür borçluyuz: Onlar, "Bayram yasak, kutlamaya gideni yakarız" diye tahrik etmese, bu kadar kitle toplanmayabilirdi. Gelenlerin çoğu, inadına geldi. Onlar, çoluk çocuğuyla Cumhuriyet'i kutlamaya koşmuş yurttaşların üstüne insafsızca biber gazı sıkırtmasa, o kitle, büyük dayanışma içinde kenetlenemeyebilirdi. Onların kışkırtması sayesinde Başkent ayağa kalktı ve güçlü olunca, bir arada durunca hiçbir barikatın kendilerini engelleyemeyeceğini gördü. Gazı yedikten sonra yanan genizleri, kızarmış gözleriyle her şeyi göze alıp panzerlerin önüne dikildiler, bariyerleri devirdiler ve güle oynaya yürüyüşe geçtiler. Meşhur öyküdeki gibi: "Vezir", hadiseleri izlediği yerden, "Padişahım halk gülüp oynamaya başladı, ne yapalım" diye sormuş olmalı. "O halde dur artık" cevabını almıştır herhalde...

Cephe genişliyor, göstermeye korkan TV yöneticileri utansın:

Yıllardır Ankara'da miting izlerim; gördüğüm en coşkululardan biriydi.

1977'de bir benzeri İstanbul'da yaşanmıştı. Ecevit'in seçime 5 kala yapacağı Taksim mitinginden önce Başbakan Demirel, "İstihbarat aldık, suikast düzenlenecek" deyince adeta İstanbul, Taksim'e akmış, tarihin en büyük mitinglerinden biri yaşanmıştı.

Dünkü yürüyüş, Cumhuriyet mitingleri gibi de değildi.

Organizasyon yok gibiydi. Cephe çok genişlemiş, demokrasi, özgürlük talebi ön plana geçmişti. Bir köşede "Yolumuz devrim yolu" marşı söyleniyor, öte yanda "Mustafa Kemal'in askerleriyiz" sloganı atılıyordu. Ankara'nın emektar meydanı Ulus, yıllardır görmediği bir kalabalığı ağırlıyordu. Her yaştan, her tabakadan, her semtten kadınlar en öndeydi. Çocuklarını, bayraklarını kapıp gelmişlerdi. Gençler de öyle...

Cumhuriyet'i cumhurdan korumak

Polis, Gar tarafından meydana çıkan yolu bariyerler ve kalkanlarla kapatmıştı.

Komikti: Cumhuriyet'i, cumhurdan koruyorlardı.

Bir anne, elindeki Atatürk'lü bayrağı polislere doğru sallayıp "Bak Atatürk... Kork" diye bağıırıyordu. Kitleye önderlik eden yoktu. Bindirilmiş kıtalar da... Tekildi herkes, Cumhuriyet ailesindendi. Kararlar o an, orada alınıyordu. Barikatın önünde birikenler, ara yollardan meydana aktı. Heykelin önü, hiç olmadığı kadar kalabalıktı. Bayram tatiline ve izin verilmeyen konvoylara rağmen, "29 Ekim yasaklanıyor"u duyan koşmuştu. Gelenler tepkiliydi ama, tepkiyi hırsa ve öfkeye dönüştüren, aniden, sebepsiz yere sıkılan ve meydandaki herkesin gözünü, genzini yakan biber gazı oldu. Gaz gelince...

Meclis'in önünden heykelin eteklerine yayılan gaz bulutu, coşkuyla marşlar söyleyen genç, yaşlı, kadın erkek, çoluk çocuk herkesi acıya boğdu. Polisi tanıyanlar, limonla gelmişti. Tanımayanlar, biber gazıyla tanıştı. Etkisini neredeyse retinamızda ve gırtlığımızda hissettik. Çocuklar ağlaşıyor, anne babaları küfrederek onların yüzünü gözünü bayraklarla sarıyor, yaşlılar bir kenarda duvara tutunmuş kusuyordu. O hırsla ve cesaretle, inadına yürüyüşe geçtiler. Polis, kenara çekilmek, seyretmek zorunda kaldı. Ankara, yasaklanan yürüyüşü adeta sökerek aldı.

Ulus'tan Kızılay'a, Necatibey'den Maltepe'ye oradan Anıtkabir'e uzanan uzun yolu neşe içinde yürüyenler, belki de ilk kez Cumhuriyet'i böyle büyük bir kalabalık ve coşkuyla kutladı.

Milliyet, 30 Ekim 2012

GÜZEL GÜNLER GÖRECEĞİZ, GÜNESLİ GÜNLER

*İşçiler, memurlar, öğretmenler, öğrenciler,
sanatçılar, aydınlar, kadınlar, yaşlılar,
cumhuriyete sadakâtlılar ankara da buluştular..*

89.YIL

İs
Eğitim

YAŞASIN CUMHURİYET

Kurulduğu günden bu yana emperyalizme, gericiliğe, ırkçılığa ve bölücülüğe karşı direnişin kalesi olan sendikamız, iktidarın Atatürk ve Cumhuriyete yönelen saldırılarına kalkan olacaktır. Cumhuriyeti ve Devrimimizi gericilerin ve işbirlikçilerin çarpık anlayışlarına terk etmeyeceğimizi tüm ulusumuza ilan ederiz.

**30 Ekim 2012 Salı günü
tüm okullarda bir saat
Atatürk ve Cumhuriyeti**

anlattık!

29 Ekim 1923' ün anısına saygıyla

Öğretmenlerin cumhuriyeti anlatma ve koruma görevi

Eğitim-İş üyesi öğretmenler, AKP iktidarının bilimsel, laik, ulusal ve demokratik eğitimi tasfiye etme girişimlerine karşı, 30 Ekim 2012 Salı günü, ülke genelinde tüm okullarda bir ders saatinde Atatürk'ü ve Cumhuriyeti anlattı.

Öğretmenlerin cumhuriyetin değerlerini, niteliklerini öğrencilere öğretme zorunluluğu vardır. Çünkü halk çocuklarının “fikri hür, vicdanı hür, irfanı hür” yetiştirilmesi için Başöğretmenimiz Atatürk, öğretmenleri görevlendirmiştir. Anayasa ve yasa gereği bu sorumluluğun sahibi olan Milli Eğitim Bakanlığı ise bugün bırakın Atatürk'ü ve cumhuriyeti öğretmeyi adeta cumhuriyete ve Atatürk'e saldırının merkezi haline gelmiştir.

AKP, iktidara geldiği 2002 yılından beri Atatürk ilke ve devrimleri üzerinde yükselen laik, demokratik Türkiye Cumhuriyeti'ni ortadan kaldırmayı hedeflemektedir. Bu doğrultuda yapılan düzenlemelerle, milli eğitim sistemimizin temelini oluşturan Tevhid-i Tedrisat Yasası, Atatürk ilke ve devrimleri, Anayasanın değişmez hükümleri, milli eğitim sisteminden dışlanmaktadır.

“Üyelerinin üstün sorumluluk duygusuna ve eğitimin gücüne dayanarak; Atatürk'ün önderliğinde kurulan Türkiye Cumhuriyeti'nin bağımsızlığını, egemenliğini, ulus ve ülke bütünlüğünü, laik düzenini, demokratikleşme ve ulusal eğitim hedefini geliştirerek korumak ve sonsuza kadar yaşatmak için elinden gelen her türlü çabayı gösterir” ibaresini tüzüğüne açıkça yazan Eğitim-İş ilke ve amaçları doğrultusunda Atatürk'ü ve cumhuriyeti öğretmeye ve savunmaya devam edecektir.

“Öğretmenler yeni nesil sizin eseriniz olacaktır” emrini Atatürk'ten alan biz öğretmenler, sorumluluğumuzun bilinciyle ulusumuzun varoluş gerekçeleri olan cumhuriyeti ve Atatürk'ü öğretmeye devam edeceğiz.

Eğitim-İş üyesi öğretmenler, AKP iktidarının bilimsel, laik, ulusal ve demokratik eğitimi tasfiye etme girişimlerine karşı, 30 Ekim 2012 Salı günü, ülke genelinde tüm okullarda bir ders saatinde Atatürk'ü ve Cumhuriyeti anlattı.

Öğretmenlerin cumhuriyetin değerlerini, niteliklerini öğrencilere öğretme zorunluluğu vardır.

coşku, rezillik, kararlılık

Ülkenin içinde bulunduğu durumu A'dan Z'ye biliyorsunuz. Artık “Benim partim yok”, “Parti bayrağı olmasın”, “Biz kimseyi desteklemiyoruz” gibi sıradan ve zekâ pırıltısı içermeyen sözleri bıraksınlar. Çünkü bu iktidarı seçimle devirmekten başka seçenek olmadığına göre, AKP’yi yerinden oynatma ihtimali olan tek siyasi partiyi “Herhangi bir siyasi oluşum” olarak görüp mesafeli durmayı bıraksınlar. Çünkü bu “duruş”un ne fiili siyasi açıdan, ne matematiksel veya mantık açısından elle tutulur bir yanı kalmadı! Ana muhalefet partisini en çok eleştiren tartışmasız iki-üç kişiden biriyim. Ama bir partiyi düzelmesi için eleştirmek başka, yok etmek istercesine saldırmak başka. Bu nedenle eleştirdiğiniz partiye girin, mücadeleyi orada verin ve onu doğru yörüngeye çekin. Yoksa bu iktidara karşı yaptığımız eleştirilerin gram değeri kalmaz. Bir dahaki seçimlerden sonra ağlamak istemiyorsanız, şimdiden gereğini yapın diyerek Bağdat Caddesi’ndeki kutlamalara koşuyorum!

BEDRİ BAYKAM

cumhuriyeti birlikte kutlamak

Cumhuriyetimizin 89. yılı kutlu olsun. Sözcük anlamı da “halk”demek olan Cumhuriyetin gerçekten halkla birlikte kutlanması her şeyin üzerindedir.

Devlet adamları, siyasetçiler ne üretirlerse üretsinsinler, hangi yeniliği getirirlerse getirsinler; o, halkın benimsediği kadar vardır.

Bunun bilincinde olan Mustafa Kemal Atatürk, halka hem önderlik etti hem de adımlarını olabildiğince onunla birlikte attı. Bu anlamda önemli devrimlerinin ipuçlarını ya uzun bir Anadolu gezisinde toplumun nabzını tuttuktan sonra ya da halkın arasında verdi.

Cumhuriyet kavramı da buna dâhildir.

Başta vurguladığımız gibi Cumhuriyetin kuruluş felsefesiyle birlikte, o ruhun bilincinde olarak halk tarafından kutlanması, yaşadığımız bunca güncel olumsuzluklara karşın gelecek için umut verici.

MUSTAFA BALBAY

Cumhuriyet, 02 Kasım 2012

örgütten bayram görüntüleri

Eğitim-İş, ulusal birliğimizin mimarı, çağdaşlaşmanın ve tam bağımsızlığın öncüsü Büyük Önder Mustafa Kemal Atatürk'ü aramızdan ayrılışının 74. yılında saygı ve özlemle andı.

Eğitim-İş, diğer demokratik kitle örgütleriyle birlikte saat 08.30'da, Sıhhiye'deki Zafer Anıtı önünde toplandı. Sağanak yağmur altında gerçekleştirilen törende, Atatürk Anıtı'na kırmızı-beyaz karanfillerden oluşan çelenk konuldu. Atatürk'ün 74 yıl önce ebediyete intikal ettiği saat olan 09.05'de "ti" sesi ve sirenler eşliğinde saygı duruşunda bulunuldu ve İstiklal Marşı okundu. Ardından halkın ve Eğitim-İş üyelerinin yoğun katılımı ile oluşturulan kortej, "Mustafa Kemal'in Askerleriyiz", "Halkız, güçlüyüz, Atatürkçüyüz" "Gün gelecek devran dönecek, AKP halka hesap verecek", "Hükümet istifa" sloganları eşliğinde Maltepe üzerinden Anıtkabir'e yürüdü.

Anıtkabir'in avlusunda Atatürk'ün 10. Yıl Nutku kendi sesinden yayınlandı. Yoğun yağışa rağmen Anıtkabir hınca hınç dolduran vatandaşlar, Atatürk'ün mozolesinin önünden saygı geçişi yaparak, çiçekler bıraktı.

KASIM

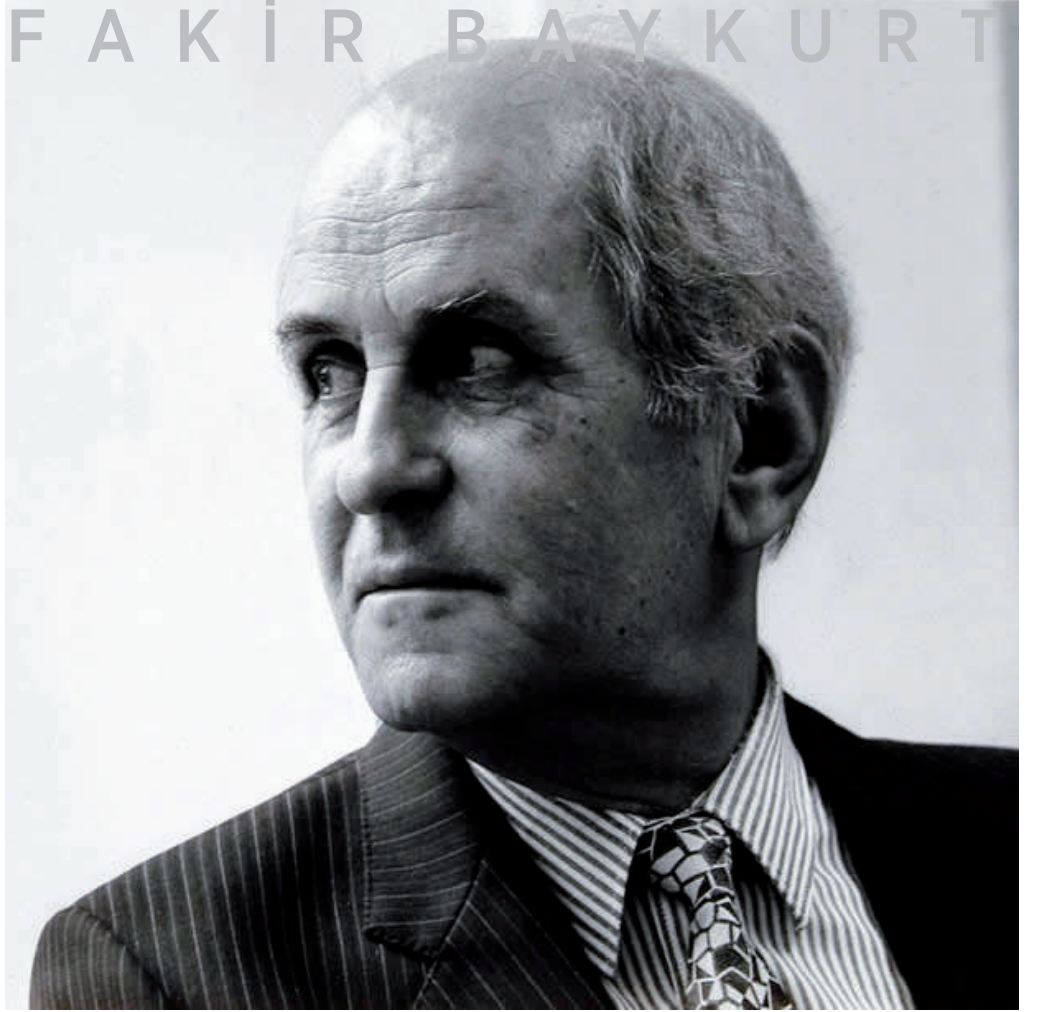
UNUTMADIK

Öğretmen örgütçülüğünün efsanevi lideri, Türkiye Öğretmenler Sendikası (TÖS) Genel Başkanı, Cumhuriyet devrimlerinin yılmaz savunucusu, köy edebiyatının temsilcisi Fakir Baykurt'u, ölümünün 13. yılında sevgi ve saygıyla anıyoruz.

Fakir Baykurt, 1968 yılında "Devrimci Eğitim Şurası"nı toplayarak Türkiye'nin eğitim sorunlarına yönelik çözüm önerilerinin tartışılmasını sağlamıştır. Bu toplantı günü TÖS Genel Başkanı olarak Anıtkabir'i ziyaret eden Baykurt, anıt defterine, sendikal hareketin hangi çizgide olması gerektiğine vurgu yapan şu yazıyı yazmıştır: "Türkiye'nin öğretmenleri bugün Devrimci Eğitim Şurası'nı topladılar. Ülkemizin pek çok işi gibi hala eğitim de çıkmaz içindedir. Senin gösterdiğin mutlu amaçlardan çok uzaklarda bocalıyoruz. Borçlu, yoksul ve geri kalmış olarak yabancılardan fayda umuyoruz. Biz öğretmenler buna asla razı değiliz. Bugün çocuk ana babaları Şura'mıza yolladıkları bir telde, 'Fakirlere uygun yol bulun' diye konuşuyorlar. Bu yol senin devrimci yolundur, senin ışıklı yolundayız. Devrimci çıkar yollar bulup, görevimizi yapacağız. Sana saygılar..."

Günümüz sendikal hareketinin TÖS ve Fakir Baykurt'tan daha öğrenecek çok şeyi olduğuna inanıyoruz.

Biz de Eğitim-İş olarak; TÖS'ün tarihsel mirasına sahip çıkarak sendikal mücadeleyi hak ettiği yere getirme kararlılığımızı ifade ediyoruz.

FAKİR BAYKURT

Ölümünün 13. yıldönümünde, sevgi ve saygıyla anıyoruz.

Sendikamız, Fakir Baykurt'un anısını yaşatmak üzere Burdur Yeşilova Belediyesi'yle imzaladığı protokol gereğince, Yeşilova'daki "Fakir Baykurt Parkı"na bir Fakir Baykurt rölyefi yaptırmaktadır.

Ayrıca her yıl sendikamızın kuruluş günü olan 17 Ekim'de "Fakir Baykurt Onur Ödülü" verilmesi de kararlaştırılmıştır.

YAŞASIN EĞİTİM-İŞ

Eğitim-İş 7. Yaşında

17 Ekim 2005 tarihinde kuruluşunu gerçekleştiren sendikamız, 7 yıllık sürede; eğitim çalışanlarının, tüm emekçilerin, günden güne yoksullaşan halkımızın ve karanlığa sürüklenen ülkemizin umudu haline gelmiştir.

“Ülkesi olmayanın sendikası olmaz” şiarıyla yola çıkan Eğitim-İş, 7 yıllık sürede, yüz yıllık sendikal mücadele geleneğimizden ders alarak yoluna devam etmektedir. Bugün Encümen-i Muallim’den, TÖS’den, TÖBDER’den devraldığımız kültür, birikim ve cesaretle, Köy Enstitüleri ile Fakir Baykurt’un yurtsever ve mücadeleci ruhunu birleştirerek yeniden kurduğumuz Eğitim-İş’imizi, Edirne’den Van’a, Hatay’dan Sinop’a yurdumuzun dört bir tarafındaki eğitim çalışanlarıyla kucaklaştırdık. Gözlerimizdeki mutluluğun pırıltısını, yüreğimizdeki coşkuyu ve heyecanı hiçbir zaman yitirmeden birbirimizle paylaştık.

17 Ekim 2005’ten bugüne emeğimiz ve geleceğimiz için canımız pahasına mücadele ettik. Mücadelemiz cumhuriyetin bütün kurumlarının teslim alındığı yeni dönemde çok daha çetin geçecek. İçinden geçtiğimiz bu zorlu süreçte, başta ABD olmak üzere emperyalist güçlerin Yeni Dünya Düzeni kapsamında sömürüyü alabildiğine yoğunlaştırdıkları, Küreselleşme adı altında yapılan uygulamalarla emek örgütlerini ve demokratik kitle örgütlerini işlevsizleştirdikleri, yapılan özelleştirmelerle taşeronlaştırmayı etkin kıldıkları görülmektedir. AKP iktidarı ise bu küresel güçlerle işbirliği yaparak, ulus devletin ve bağımsızlığın yok edilmesine, etnik ve dinsel ayrımcılıklarla da üniter yapının yıkılmasına, ulusal birlik ve beraberliğin bozulmasına çanak tutmaktadır. Bütün bunlar yetmiyormuş gibi siyasal iktidar, tek parti egemenliği yürüterek kendine muhalif olan kişi ve kurumlar üzerinde olmadık baskılar uygulamaktadır. Bu yolla toplumu sindirmeye, adeta bir korku imparatorluğu kurmaya çalışmaktadır.

İşte Eğitim-İş’in böyle bir süreçte mücadele alanı içinde olması, emeğimiz, ülkemiz ve ulusumuz açısından çok büyük bir anlam ve önem taşımaktadır.

Eğitim İş’in kuruluş gerekçelerinden birisi de, yetkin olmayan kadroların eline terk edilen gerici eğitim siyasetinin yarattığı yıkımı en aza indirmek, eğitim çalışanlarını içine düştükleri karamsarlıktan çıkarmaktır. Sendikamızın bu arayış üzerinde yükselen hukuk mücadelesi, soluksuz ortaya koyduğu başarılı çalışmalarla kamuoyunun büyük takdirini toplamıştır. Mücadelemiz, Milli Eğitim Bakanlığı’na sayısız defalar geri adım attırmış, bu yolla on binlerce mağdur eğitim çalışanının sorunlarına çözüm üretilmiştir. Kuruluşumuzdan bugüne işkolunda hukuk mücadelesinin önderliğini yaparak yüzlerce hukuksuzluğu etkisiz kılmanın, bu yolla işkoluna mücadele heyecanı aşılamamanın gururu ve mutluluğunu yaşıyoruz.

Yüz yıllık emek ve aydınlanma mücadelesinin “biricik” mirasçısı olduğumuzun bilincindeyiz. Mücadele ruhumuz, ırkçının, bölücünün, gericinin devlete ya da sokağa egemen olduğu her dönemde halkımızın üzerine güneş gibi doğmuştur.

Karanlığın karşısında durmanın bedeli kişi olarak yıkılmaksa eğer, onursuzca yaşamaktansa, karanlığı boğmaya bilenmiş kuşakları yetiştirebilmek için tek tek yıkılmaya talibiz biz. Her sabah doğan güneş karanlığı aydınlatacaksa eğer, yıkıla yıkıla karanlığın uğursuz saltanatını mutlaka yıkacağız.

Eğitim-İş, Büyük Önderi’nin ulusuna güzel günler gösterme hayalini asla ortada bırakmayacaktır. Eğitim-İş tabelası var olduğu sürece, Cumhuriyetin eğitim kurumlarında, aydınlanma devrimlerine savaş açanlara meydan okuyacak namuslu bir soluk da mutlaka var olacaktır.

Bugüne kadar olduğu gibi, bundan sonra da emeğimize ve ülkemize yönelik her saldırı, karşısında sarsılmaz bir kale gibi Eğitim-İş’i bulacaktır.

SAVAŞA HAYIR

Savaş zorunlu olmadıkça cinayettir

Eğitim-İş, ülkemizin Suriye ile savaşın eşliğine getirilmesini protesto etmek ve kamuoyu oluşturmak için Türkiye genelinde kitlesel basın açıklamaları gerçekleştirerek “Savaşa Hayır” dedi. Bu kapsamda sendika binalarına, "Savaşa Hayır" ve Ulu Önderimiz Atatürk'ün “Savaş zorunlu olmadıkça cinayettir” sözlerini içeren pankartlar asıldı.

Eğitim-İş Merkez Yönetim Kurulu tarafından yapılan basın açıklaması şöyle: Emperyalizmin, Afrika'dan Uzak Doğu'ya sömürge alanları oluşturmak amacıyla bu büyük coğrafyadaki kurulu siyasal yapıları yeniden dizayn etme süreci hızla devam etmektedir. Özellikle ABD güdümlü Yeşil Kuşak Projesi ve Büyük Ortadoğu Projeleri temelinde beslenen yapılar, emperyalizmin bu coğrafyada amacına ulaşmasına önemli katkı sunmaktadır.

Afganistan ve Pakistan'la başlayan işgal süreci Irak'ın işgaliyle sürdürülmüş, “Arap Baharı” adıyla Mısır, Tunus, Libya'da sözde halk ayaklanmalarıyla mevcut siyasal yapılar değiştirilmiştir. Emperyalizmin bu coğrafyada geldiği nokta, Suriye'nin işgali ile İran ve Türkiye'yi köşeye sıkıştırarak, Büyük Ortadoğu Projesi'ne son şeklini vermektir. Bu anlamda Suriye'den sonraki cephe Türkiye olacaktır.

AKP iktidarının son on yılda uyguladığı dış politika ile Türkiye, adeta ABD'nin taşeronluğuna soyunmuş, Ulusal Kurtuluş Savaşı'yla emperyalizme diz çöktürmüş olan bu topraklar emperyalizmin üssüne dönüştürülmüştür. Suriye'nin işgali çerçevesinde hazırlanan senaryolar birer birer yürürlüğe girmekte, Türkiye emperyalizmin koçbaşı olarak savaşa sokulmaktadır.

1 Mart tezkeresinden ders çıkarmayan siyasal iktidar, fütursuzca ABD'nin oluşturduğu ve desteklediği uluslararası mobilize terör ordusunun yamyamlarını sınır illerimizde ikamet ettirmektedir. Böylece bu çapulcuların Suriye'de terör eylemleri düzenlemesine açıktan destek vererek Atatürk'ün "yurtta barış, dünyada barış" politikasını ters yüz etmektedir. Dün “one minute” diyerek İsrail'e sözde efelenen Başbakan, bugün ABD ve İsrail ile birlikte dost ve kardeş ülke Suriye üzerinde savaş tamtamları çalmaktadır. Süleymaniye'de Türk askerinin başına çuval geçirilirken, yüz binlerce Iraklı Müslüman, ABD askerleri tarafından katledilip işkencelerden geçirilirken sus pus olan Başbakan, Suriye'de yaşanan sorunlar karşısında adeta aslan kesilmektedir.

ABD, Irak'ta yaşadıklarını bugün Suriye'de yaşamak istememektedir. Bu nedenle yıllardır Türkiye üzerinde ekonomik, siyasal ve askeri operasyonlar yapılmaktadır. Ülkemiz, pompalanan sıcak para ile ekonomik olarak kıskaçta alınırken, siyasal iktidara, NATO'ya ve emperyalizme muhalif kesimler, baskı altına alınarak korku toplumu yaratılmakta ve Suriye operasyonu için uygun koşullar oluşturulmaktadır.

İnsanlık tarihi bize vahşi kapitalizmin kanla beslendiğini defalarca göstermiştir. Bu kan ise mazlum ulusların kanıdır. Sömürgecilere karşı ilk Ulusal Kurtuluş Savaşını vererek başta Ortadoğu ve Asya halkları olmak üzere, tüm mazlum uluslara bağımsızlık ışığını tutmuş olan Türkiye'nin, bugün bu mazlum halklara karşı emperyalizmin taşeronluğuna soyunmuş olması oldukça düşündürücüdür. Ulusal Kurtuluş Savaşımızın önderi ve Cumhuriyetimizin kurucusu Atatürk'ün söylediği gibi "Savaş zorunlu olmadıkça bir cinayettir". Bu savaş emperyalist haydutların kirli savaşıdır. Ülkemizin bu kirli savaşa alet edilmeye çalışılması kabul edilemez.

Emperyalizmin hedefi açıktır. Bölgede etnik ve mezhepsel temelli "site" devletleri oluşturulacaktır. Böylece hem sömürü düzeni için dikensiz gül bahçesine dönüştürülmüş bir Ortadoğu, hem de rahat nefes alabilen ABD'nin ileri karakolu İsrail'e yeni müttefikler yaratılmış olacaktır. Dün ABD destekli Barzani'ye "çapulcu" diyenlerin bugün "Türkiye seninle gurur duyuyor" diye tempo tutması oynanan oyunun bir dışa vurumudur. Emekçiler olarak bizler emperyalizmin çıkarları uğruna ülkemizin bir savaşa sürüklenmesine seyirci kalamayız.

Eğitim-İş olarak tüm halkımızdan, bu kirli savaşa karşı tepkilerini yükseltmelerini, savaş karşıtı eylem ve etkinliklere destek vererek seslerini siyasal iktidara duyurmasını istiyoruz. Bu savaşın faturasını emekçimiz, dar gelirlimiz, köylümüz ve çiftçimiz kan ve yoksulluk olarak ödeyecektir. Daha şimdiden yapılan zamlarda bu savaş çığırkanlığının çok ciddi bir etkisi vardır.

Bu nedenle hep birlikte ve gür bir biçimde "Savaşa Hayır", "Yurtta barış, dünyada barış" sloganlarını haykırıyoruz.

MEB'İN 2013 YILI İÇİN ÖNGÖRDÜĞÜ BÜTÇESİ BAŞTAN İFLAS ETMİŞTİR

2002-2012 MEB Bütçesinden
Yükseköğretime Ayrılan Pay ve Milli Gelire Oranı

Yıllar	Yükseköğretim Bütçesinin Merkezi Bütçeye Oranı (%)	Yükseköğretim Bütçesinin Milli Gelire Oranı (%)
2002	2,55	0,89
2003	2,27	0,94
2004	2,45	0,86
2005	3,34	1,07
2006	3,35	1,04
2007	3,21	1,05
2008	3,29	1,02
2009	3,33	0,79
2010	3,24	0,91
2011	3,68	0,95
2012	3,63	0,89

Milli Eğitim Bakanlığı'nın 2013 yılı bütçesi, TBMM Plan ve Bütçe Komisyonu'nda görüşülmeye başlandı. 2012 yılında 39 milyar 169 milyon TL olan eğitim bütçesi, artan öğrenci sayısına rağmen 2013 yılı için 47 milyar 496 milyon 378 bin 650 TL olarak öngörülmektedir. Bütçeden Milli Eğitim Bakanlığı'na ayrılan bu miktar, eğitimin temel ihtiyaçlarını karşılamaktan ve eksiklikleri gidermekten oldukça uzaktır.

Türkiye'de eğitime ayrılan bütçenin yurt içi hasılaya oranına bakıldığında da herhangi bir gelişme kaydedilmediği görülmektedir. 2012 yılında MEB bütçesi, milli gelirin yüzde 2,75'ini ve merkezi bütçenin yüzde 11,1'ini oluştururken, 2013 yılında milli gelirin yüzde 3'üne, merkezi bütçenin yüzde 11,76'ine denk gelmektedir. Bu rakamlara göre genel bütçeden eğitime ayrılan pay artırılmış gibi görünse de, ulusal gelirden ayrılan pay düşmüştür. Bu haliyle Türkiye, 2013 yılında da milli eğitime ayırdığı bütçe açısından OECD ülkelerinin gerisinde kalmış, eğitime en az pay ayıran ülkeler arasında yer almaktan kendini kurtaramamıştır.

MEB'in 2013 bütçe taslağına göre eğitimin yükü velilerin ve hayırsever vatandaşların sırtına yüklenmiştir. Okullara yeterli ödenek ayrılmadığı için eğitim harcamalarının önemli bir kısmı çeşitli kalemler altında velilerden alınmakta, eğitimin yükü veliye yıkılmaktadır. Eğitime yeterli bütçe ayrılmaması sonucu, eğitim kurumları birer "ticarethaneye", okul müdürleri "tüccara", öğrenci velisi ise "müşteri" durumuna düşürülmektedir.

Öngörülen rakamlarla kronik hale gelen alt yapı sorunları, personel ve öğretmen açıkları gibi sorunları çözmek mümkün görünmemektedir. Bütçede eğitim harcamalarına bakıldığında büyük bir bölümünün personel giderlerine ayrıldığı görülmektedir. 2013 MEB bütçesinin büyük bir bölümünü oluşturan 32 milyar 983 milyon 39 bin TL sadece personel giderleri için ayrılmıştır. Yatırıma, eğitimin geliştirilmesine ve planlanmasına yeterince kaynak ayrılmamıştır.

2013 yılı için yükseköğretime ayrılan pay 15.227.760.500 TL'dir ve milli gelirin yüzde 0,97'sine, merkezi yönetim bütçesinin yüzde 3,77'sine karşılık gelmektedir. Gecekondu yapar gibi her ile her gün bir üniversite açan AKP iktidarı üniversitelere de genel bütçeden yeterli payı ayırmamıştır. 2002 yılında 76 üniversite için ulusal gelirin yüzde 0.89'u ayrılırken, 2013 yılında ise 168 üniversiteye karşılık milli gelirin sadece yüzde 0.97'si ayrılmıştır. Gerekli altyapı ve akademik kadrolar oluşturulmadan kurulan üniversiteler, bilim üreten kurumlar olmaktan çıkarak, neredeyse ticari mantığa hizmet eder hale getirilmekte ve bilimsel eğitim adeta metalaştırılmaktadır. Üniversitelere yeterli kadro ayrılmamakta, var olan kadrolar ise politik ortamın ürettiği anlayış nedeniyle özgürlük alanını yavaş yavaş yitirmektedir. Aynı zamanda 2013 yılı yükseköğretim bütçesi taslağına göre üniversiteler kendi başarılarının çaresine bakacaklar, kaynaklarını kendileri yaratacaklardır. Bu anlayışla, özerk demokratik üniversite anlayışından bahsedilemez.

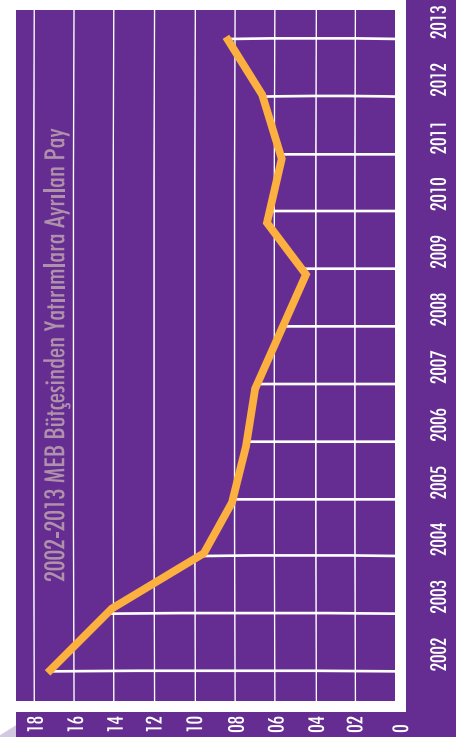
Öngörülen milli eğitim bütçesi ile okul öncesi, ilköğretim, ortaöğretim ve yüksek öğretimde okullaşma oranını yukarı çekmek de olanaksızdır. 4+4+4 eğitim sistemine geçilmesiyle birlikte oluşan yeni ihtiyaçları göz önüne aldığımızda, bütçe rakamlarının sözkonusu ihtiyaçları karşılaması mümkün değildir.

Öğrenci sayısının artmasıyla birlikte okul, derslik ve öğretmen açığı büyümektedir. Bugün Türkiye'de halen öğretmeni olmayan okullar, okulu olmayan köyler bulunmaktadır. Türkiye'deki okulların yarısından fazlasında ikili eğitim yapılmakta, birleştirilmiş sınıflarda eğitim ve taşınmalı eğitim uygulamasına devam edilmektedir. Okullardaki altyapı ve donanım eksiklikleri, nitelikli bir eğitim politikasının yürütülmesinin önünde büyük bir engeldir. Okul yetersizliği ve derslik açığının yanında, acil çözüm bekleyen en önemli sorun, öğretmen açıklarıdır. Ancak MEB, öğretmen açığını mevsimlik işçi istihdamına benzer bir anlayış üzerinden kadrosuz öğretmenlerle kapatma yoluna giderek, kalıcı çözümlerin uzağında kalmakta, eğitimde ve eğitim kadrolarındaki sürekliliği sekteye uğratmaktadır.

Kısacası, MEB bütçe rakamları siyasal iktidarın eğitime bakışını göstermektedir. Bu bakış, eğitimi özelleştirme, eğitimin yükünü yoksul halkın sırtına yükleme bakışıdır. Öngörülen milli eğitim bütçesiyle parasız, nitelikli ve herkese eğitim anlayışının yaşama geçirilmesi mümkün değildir.

Atatürk, "Eğitimidir ki bir ulusu ya özgür, bağımsız, onurlu, yüksek bir topluluk biçiminde yaşatır ya da bir ulusu tutsaklık ve yoksulluğa götürür." sözüyle özgür bir toplum ideali içinde eğitimin önemini vurgulamıştır. Bu idealin sorumluluğu içinde Eğitim-İş olarak; hükümeti, sosyal devletin gereklerini yerine getirmeye çağırıyoruz. Talebimiz genel bütçeden eğitime ayrılan payın yüzde 20'lere, GSMH'dan da daha fazla pay aktararak yüzde 6'lara çıkarılması, okul, derslik ve öğretmen açıklarının kapatılmasıdır.

Yatırıma, eğitimin geliştirilmesine ve planlanmasına yeterince kaynak ayrılmamıştır.

Öngörülen milli eğitim bütçesi ile okul öncesi, ilköğretim, ortaöğretim ve yüksek öğretimde okullaşma oranını yukarı çekmek de olanaksızdır. 4+4+4 eğitim sistemine geçilmesiyle birlikte oluşan yeni ihtiyaçları göz önüne aldığımızda, bütçe rakamlarının sözkonusu ihtiyaçları karşılaması mümkün değildir.

örgütlenme çalışmalarımız hızla devam ediyor

Genel Başkanımız Veli Demir ve Merkez Yönetim Kurulu üyeleri-
miz örgütlenme çalışmaları kapsamında toplam 14 ile ziyarette bulundu. Ekim ayı içinde Kırşehir, Kayseri,
Şanlıurfa, Gaziantep, Osmaniye, Adana, Mersin, İstanbul, Edirne, Tekirdağ, Nevşehir, İzmir, Manisa, Uşak illeri
ile Nizip, Uzunköprü ve Keşan ilçelerinde örgütlenme çalışmaları gerçekleştiren Merkez Yönetim Kurulu,
buralarda çeşitli temaslarda bulundu ve toplantılara katıldı. Genel Başkanımız ve Yönetim Kurulu Üyelerimiz,
katıldıkları toplantılarda ve ziyaretlerde Türkiye gündemindeki konulara değindiler ve eğitim alanındaki
gelişmelere dikkat çektiler.

Eğitim-iş büyüyor...

29 EKİM KUTLAMALARINA GÖLGE DÜŞÜREN KAMU GÖREVLİLERİYLE HESAPLAŞMA SÜRECİNİ BAŞLATIYORUZ

Yönetim Kurulumuz, Cumhuriyetimizin kuruluş yıldönümü olan 29 Ekim 2012 tarihinde Ankara ili merkezli genel kutlama programı yapmıştır. Sendikamız bu çerçevede ülke genelindeki tüm şube ve temsilciliklerine Ankara'da yapılacak kutlamalara katılım sağlamaları yönünde talimat vermiştir.

Genel Merkez talimatı sonrasında sendikamızın birçok şube ve temsilciliği, 28 Ekim'de Ankara'daki kutlamalara katılmak üzere türlü ulaşım araçlarıyla yola çıkmalarına rağmen, henüz bölgelerinin dışına dahi çıkamadan kolluk güçlerinin tacizine maruz kalmışlardır. Saatlerce yolda bekletilerek mağdur edilmişler ve nihayetinde seyahat özgürlüklerini kullanmaktan men edilmişlerdir.

Hukukdışı uygulamayı yapan mülki amirliklerden bir tanesi de Hatay Valiliği'dir. Türkiye Cumhuriyeti'nin kuruluş yıldönümünü kutlamak için ülkenin başkentine gitmek isteyen yurtseverlere kolaylık göstermesi gerekirken onlara potansiyel suçlu muamelesi yapan Hatay Valisi ve kanunsuz emrine itaat eden kamu görevlilerinin eylemlerine uyan cezalarla cezalandırılmaları için suç duyusunda bulunduk. Suç duyurusu kapsamında şüphelilerin; TCK md. 109'da düzenlenen kişiyi hürriyetinden yoksun kılma, TCK md. 115'te düzenlenen inanç, düşünce ve kanaat hürriyetinin kullanılmasını engelleme, TCK md. 223'te düzenlenen ulaşım araçlarını alıkoyma, TCK md 257'te düzenlenen görevi kötüye kullanma, TCK md. 266'da düzenlenen kamu görevine ait araç ve gereçleri suçta kullanma suçlarından cezalandırılmalarını talep ettik.

4/C'Lİ ÇALIŞANLARIMIZIN FAZLA MESAI ÜCRETLERİ GASP EDİLEMEZ

Milli Eğitim Bakanlığı'na bağlı okul ve kurumlarda görev yapan ve normal mesai saatleri dışında fazladan görev yapan 4/C li üyelerimizin; 01.06.2012 tarihli ve 28310 sayılı Resmi Gazetede yayımlanan 29.05.2012 tarihli ve 2012/1 sayılı Kamu Görevlileri Hakem Kurulu Kararı uyarınca 01.07.2012 tarihinden geçerli olmak üzere, 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 4/C maddesi ve bu maddeye göre yürürlüğe konulan 08.12.2011 tarihli ve 2011/2543 sayılı, 28.12.2011 tarihli ve 2011/2634 sayılı ve 10.01.2012 tarihli ve 2012/2699 sayılı Bakanlar Kurulu kararları uyarınca kamu kurum ve kuruluşlarında çalışan geçici personelden normal çalışma saatleri dışında fiilen çalışanlara, bu çalışmaları karşılığında ayda 50 saati geçmemek üzere yılı merkezi yönetim bütçe kanununda belirlenen fazla çalışma saat

ücreti tutarında fazla çalışma ücreti ödenir." hükmüne göre:

1 Temmuz 2012 tarihinden geçerli olmak üzere 4/C'li olup da, normal mesai saatleri sonrasında çalıştırılanlara, 50 saati geçmemek üzere fazla çalışma ücreti ödenebilmesine olanak bulunmakta, fazladan çalışılan süreler için, fazla çalışma saat ücreti (1,35 TL) tek katı tutarında olmak üzere (50 x1,35= 67,50 TL) olarak ödenmesi gerekmektedir.

Okul ve kurumlarda çalışan 4/C'li arkadaşlarımızın fazla mesai ücretlerini alabilmeleri için hazırlanan dilekçe örneğini doldurup kurumlarına vermeleri gerekmektedir. Dilekçelere verilecek olumsuz yanıtlara karşın sendikamız 4/C'li eğitim çalışanı üyelerimize gerekli hukuki desteği verecektir.

MEB Hukuksuzlukta Yine Şaşırtmadı

Fen ve Anadolu liselerine öğretmen atama başvuruları Milli Eğitim Bakanlığı Müsteşarı M. Emin Zararsız imzası ile başlatıldı. 30 maddelik açıklamada yine karmaşa, anlaşılmazlık ve hukuksuzlukların olması bizleri şaşırtmamıştır.

Madde 10- Güzel sanatlar ve spor liselerine atanmak üzere uygulama sınavına katılacak olan Beden Eğitimi, Müzik ve Görsel Sanatlar/Resim öğretmenleri hariç olmak üzere hâlen söz konusu eğitim kurumlarında görev yapan öğretmenler, Yeniden Atama ve İlk Defa Atama kapsamında başvuru yapamayacaklardır. Bu madde ile Anadolu liselerinde çalışan öğretmenlere sınavı kazanmış olsalar da başvuru hakkı verilmemektedir. Yani bu öğretmenlerimiz Anadolu lisesinden örneğin Fen lisesine başvuru yapamayacaktır.

“Madde 16:Bünyesinde genel lise bulunmayan bağımsız Anadolu liselerindeki Ek-2 listesinde belirtilen alanlardaki boş norm kadrolar duyurulacaktır. Bu madde ile Anadolu liselerine sınavsız atanan öğretmenlerin de norm kadro içerisinde olacağı belirtiliyor. Bilindiği gibi Anadolu liselerine sınavsız öğretmen atamasını öngören yönetmeliğin yürürlüğü Danıştay 2. Dairesi’nin 2011/1488 E.N ile durdurulmuş, Bakanlığın yaptığı itiraz da Danıştay İdari Dava Daireleri Kurulu’nun 2011/805 E.N ile reddedilmişti.

Milli Eğitim Bakanlığı Danıştay’ın bu kararından sonra herhangi bir işlem yapmamış ve bu şekilde atanan 17 bin öğretmenin durumunu belirsizlik içinde bırakmaya devam etmişti. Bakanlık şimdi de sorumsuz bir yaklaşım sergileyerek gelecekte doğacak daha büyük sorunları görmezlikten gelmekte, işi eğitimcilere bırakmanın yanında, onları karşı karşıya getirmeye çalışmaktadır.

ALO 147

Milli Eğitim Bakanlığı’nın öğrenci velileri ve öğrencilerin şikayetlerini dinlemek üzere kurmuş olduğu Alo 147 hattının suistimale açık olduğu ve asılsız şikayetlerin öğretmenlerin mağduriyetine neden olacağını belirtmiştik. Ancak uyarılar karşısında Alo 147 hattının öğretmenlerin performansını değerlendirmeye yönelik olmadığı açıklamasını yapan Bakanlık, bugün bu hattı öğretmenleri itibarsızlaştırma ve haklarında soruşturma açma kanalı olarak kullanmaktadır.

Alo 147 hattına öğretmenlerimiz hakkında her gün yüzlerce isimsiz şikayet ulaşmakta ve bu şikayetler idareler tarafından ciddiye alınarak soruşturma işlemleri başlatılmaktadır. Haklarında suçlama yapılan okul idarecileri ve öğretmenlerimiz, suçlamanın dayanaklarını, bilgi ve belgelerini, suçlamada bulunan velilerin kimliğini bilmediği için savunma dahi yapamamaktadır. Bu durum, okullarda huzurun kaçmasına, idare, öğretmen ve velilerin karşı karşıya gelmesine neden olmakta, savunma hakları ellerinde alınan öğretmenler ve okul idarecileri üzerinde baskı oluşturularak daha itaatkar olmaya zorlanmaktadır. Bu hat, idareci ve öğretmenlerimize her istediğini yaptırmak, adeta okul üzerinde bir amir gibi davranmak isteyen bazı veliler tarafından tehdit olarak kullanılmaktadır.

Eğitim-İş olarak, Milli Eğitim Bakanlığı’nı uyarıyoruz; öğretmenlerimizin çalışma huzurunun bozulmasına ve mağduriyetine neden olan Alo 147 hattı bir an önce kaldırılmalı, somut bilgi ve belgelere dayanmayan isimsiz şikayetler hiçbir şekilde değerlendirilme-ye alınmamalıdır.

Madde 18: Duyurularda duyuru tarihi itibarı ile il genelinde atama yapılacak alanlardaki boş öğretmen norm kadrolarının % 55’i Yeniden Atama, % 45’i İlk Defa Atama kapsamında başvuracak öğretmenler için ayrılacaktır.

Söz konusu 18. maddenin hiçbir mevzuatımızda yeri yoktur. Bu madde ile “Hukuk benim söylediğimdir” mantığıyla hukuksuz uygulamaya girmek istemektedir. Bunu yaparken de; Bu oranlar, okul, ilçe ve il çerçevesinde ve branşlar bazında nasıl olacaktır? Bu oran tüm açık olan norm kadro sayısına mı oranlanacaktır yoksa her branş için ayrı ayrı mı oranlanacaktır? Sorularını yanıtsız bırakmaktadır.

Tüm bunlar yetmezmiş gibi Milli Eğitim Bakanlığı şu sıralar illerde norm fazlası öğretmenlerin atama işlemlerini yürütmektedir. Zaten başlı başına bir sorun olan norm kadro yönetmeliği, ayrıca illerde haksız, yanlış ve hukuksuz hesaplamalarla birçok öğretmenimizi mağdur etmiştir. Bir başka hukuksuzluk ise Anadolu liselerine sınavsız atanmış ancak geçen yıl sınavı kazanmış ve şu an norm fazlası olan öğretmene başvuru hakkı verilmemesidir.

Bakanlığa önerimiz; illerdeki norm kadro fazlası öğretmenlerin ataması durdurulmalı, Fen ve Anadolu liselerine atamalar yapıldıktan sonra okullarımızda normlar yeniden belirlenerek öğretmenleri mağdur etmeyecek çözüm yolları eğitim tarafları ile birlikte ele alınarak bulunmalıdır. Bu atamalarda Anadolu liselerinde çalışan norm fazlası öğretmenlerden sınav kazananlara da başvuru hakkı tanınmalıdır.

Özetle Milli Eğitim Bakanlığı; tüm liseleri Anadolu liselerine dönüştürmeye çalışmakta, Fen ve Anadolu liselerine öğretmen atama yazısı ile de “Kimse yerinden kıpırdamasın” demektedir.

“Sayın gençler, hayat mücadeleden ibarettir. Bundan dolayı hayatta yalnız iki şey vardır: Galip olmak, mağlup olmak. Size, Türk gençliğine bırakacağımız vicdani emanet, yalnız ve daima galip olmaktır ve eminim daima galip olacaksınız. Milletin yükselme gerek ve şartları için yapılacak şeylerde, atılacak adımlarda kesinlikle tereddüt etmeyin. Milleti o yükselme merhalesine götürmek için dikilecek engellere hep birlikte mani olacağız. Bunun için dimağlarımıza, irfanlarımıza, bilgimize, icap ederse bileklerimize, pazılarımıza, bacaklarımıza müracaat edecek, fakat neticede mutlaka ve mutlaka o gayeye varacağız. Bu millet, sizin gibi evlatlarıyla layık olduğu olgunluk derecesini bulacaktır.”

(Atatürk’ün Söylev ve Demeçleri, C.II, s.133)

Cumhuriyeti kuranlara saygıyla..

Cumhuriyeti kuranlara saygıyla...

Eğitim İş

EĞİTİM VE BİLİM İŞGÖRENLERİ SENDİKASI

bizim sendika

GENEL MERKEZ: Ataç-2 Sokak 43/4 Kızılay-ANKARA Tlf: 0312 434 12 06 e-Posta: iletisim@egitimis.org.tr